

Gospa Nacija

Kakvo je pravo porijeklo i značaj “Madone”? Možda ćete se iznenaditi!

Svakog dana milioni naroda mole se Mariji, majki Isusovoj, koju poštuju kao “Majku Božiju” i “Kraljicu Neba”. Svake godine, milioni se okupljaju na službu u Marinu crkvu koje se protežu svijetom od Irske do Portugalije i Poljske, iz Bosne do Gilbertala do Meksika i Sri Lanke. Papa Jovan II posvetio je svoje papinstvo Mariji, i “posvetio svijet” “Svetoj Nevinoj”. Na katolički Dan Maldosti, on bi spoticao milione mladog naroda: “Nemoj da se bojite da otvorite vrata vašeg života Mariji!”

U nekoliko skorašnjih godina, Marijini odanici izjavili su viđanje česte pojave. Sa takvom titulom kao “Majkom Svijeta” “Gospa Svih Naroda” i “Kraljicom Mira”, njena pojava kaže se da se pojavila u Americi, Australiji, Čile i Japanu. Palestinski Arabi i Afrički Muslimani kažu da su je vidjeli. U Bombaju, Indiji, stotine hiljada odavaju počast predpostavljenom Marinom izgledu. To su oni iz Evrope odanici koji su izjavili njenu važnu poruku, nastojeći da narod mora da govore molitvu i da postanu mnogo duhovniji, da će Rusija biti preokrenuta i da se vjera svijeta mora ujediniti da bi bio mir.

Dok je žarište o Mariji globalno čudo koje postiže važnost, to u stvari ništa nije novo. Rimsko Katoličke vođe u Evropi posvetili su narod Mariji hiljadu godina. Ipak to je rijetko spomenuto da vjerski običaj povezan sa obožavanjem Marije bilo je mnogo prije Isusa i Njegove majke. Iznenadujuće, da malo ko pita zašto ima tako mnogo odanika vjere i običaja koje Hristos nikad nije učio i Biblija nikad ne spominje. Nigdje se ne može naći molitva Mariji u Bibliji, i nije tajstvenost dopuštena njoj u Zapisima. Čudnovato, Mariji se obično davaju titule koje se u Bibliji i istoriji jasno odnose na nekoga drugog.

Kako je Marija, ponizna Jevrejska djevojka, postigla takve titule i takvu čast? Šta je iza tog naprednog isticanja “Blagoslovene Nevine”, i gdje ovo isticanje vodi?

Ranija Šutnja

Čudnovato izgleda, naučni izvori prosto priznaju da ovaj fokus na Mariju totalno odsutan u ranijoj Crkvi. Katolička Enciklopedija kaže: “Ova doktrina nije *uključena*, najmanje izričito, u ranijoj formi Apostolskog Vjerovanja, tu nema osnove za podršku iznenađenja ako se mi ne sretnemo sa bilo kojim znakom kulta Blagoslovene Nevine u prvom Hrišćanskom vijeku” (članak: Odanost Blagoslovenoj Nevinoj Mari). Mariji nije data titula “Majka Božija” ili “Kraljica Neba” sve do nekoliko vjekova poslije njene smrti. Tu nema spominjanja u nauki Hrista ili Apostola o poštovanju, obožavanju ili moljenju Mariji, i ne postoji Biblijsko upustvo za izgovaranje rosari. Isus je učio Njegove sljedbenike da se mole Bogu Ocu (Luka 11:1-2), i moliti se u ime Isusa Hrista (Jovan 14:13-14). Biblija ne navodi praznike posvećene Mariji, i ne dava primjer bilo kome da se moli pred kipom Marije. U Bibliji i ranijoj Crkvi takvo postupanje bilo je zabranjeno kao idolopoklonstvo (vidi 2. Mojsijeva 20:4-5).

Biblija nikad se ne odnosi na Mariju “Neoskvrnjeno Začeće”-doktrina da je ona rođena bez grijeha. Niti to uči “Prisvajanje” doktrina da je Marija tjelesno odnešena u raj. Zapisi čisto govore “da niko nije otišao na nebo” osim Isusa (Jovan 3:13). U posljednjem vijeku, prikazivanje i njihovi pomagači unapredili su Mariju kao “Mediatrski od Svih Mercies” (što ukida Isusa Hrista čistu ulogu koja je otkrivena u Bibliji), i kao “Kraljica Mira”, u Bibliji se nigdje ne odnosi na nju tako. Kad se ovo vjerovanje i običaj ne nalaze u Bibliji, odakle je to došlo, i kako je to postalo povezano sa onim mnogima koji se zovu Hrišćani?

Neznabožački Svijet

Razumjeti kako je obožavanje Marije zavedeno, moramo se osvrnuti na raniju prošlost Crkve. Isus je došao u svijet koji je bio ovladan Grčkom i Rimskom kulturom. Neznabožačka vjera napredovala je, i narod je vjerovao u mnoge bogove i boginje koji su bili poznati pod drugim imenom u drugim predjelima. Ova božanstva su bila smještena na divnim oltarima i hramovima i bili su poštovani sa dotjeranim obredima da je po nekad obuhvaćalo tajne obrede i hramsku prostituciju. Praznici bogova bili su javni dan odmora koji su vladali socijalnim kalendarom. U gradovima sa glavnim oltarima i hramovima-kao recimo Efes, gdje je bio hram Dijane (Djela 19:21-40) zlatari su se bogatili prodavajući ikone božanstva. Obožavanje bezbožničkih božanstva bilo je popularno u Rimskom Carstvu, i produžilo se sve do petog vijeka A. D.

Bezbožnički svijet podnosio je vjerovanje raznih bogova i boginja, pravi Hrišćani ostali su upadljivi pošto oni nisu učestvovali u takvim bezbožničkim obredima. Raniji Hrišćani sljedili su biblišku opomenu “ne učite se putu neznabožačkom” (Jeremija 10:2) i “ne vladajte se po ovome vijeku” (Rimljanima 12:2) i “izidite između njih i odvojte se” (2. Korinćanima 6:17). Hrišćani su prisiljavani da se pokore, i bili su proganjani ako ne bi učestvovali u neznabožačkim običajima. Ipak između 300-400, dramatična promjena se dogodila. Rimsko Carstvo ne samo da je prihvatilo što se zvalo Hrišćanstvo, već kroz službeni prenos učinilo je formu Hrišćanstva nadmašnu vjeru u Rimskom Carstvu. To je bilo u ovo doba da je poštivanje Marije počelo da napreduje.

Obraćanje Neznabožaca

Takozvani “preobraćaj” Konstantina bio je glavno vrijeme u transformaciji “popularnog Hrišćanstva”. Mladi kralj, obožavaoc sunca, bio je privlačljiv prema rastućoj odvratnoj Hrišćanskoj crkvi. I ako je Konstantin prestao sa progonom i dao dozvolu istaknutom Hrišćanstvu, on je produžio i dozvolio i slijedio neznabožačke običaje. On je očevitno “bio udoban da odaje poštovanje obadvojici Hristu i Apolu” (*Kronika Posljednjih Neznabožaca*, Šuvin, str. 26). Konstantinovo prihvaćanje “Hrišćanstva” i pomaganje njegove nove prihvaćene vjere, pridonjelo je crkveno vanredno napredovanje-*što je promjenulo njen karakter*. Carska zaštita veoma je uveličala bogastvo i položaj crkve. Privilegije i opraštanja data sveštenstvu strmoglavilo je navalu u sveštenstvo (vidite *Preokretaj Evrope*, Flečer, str. 38). Ipak mnogi novi “preobraćenici” bilu su samo *naslovno* Hrišćani koji su zadržali i slijedili neznabožačke običaje.

Neki raniji crkveni vođe, uviđajući popularnost neznabožačkog običaja, sledći “strategiju prihvatanja” u njihovom pokušaju da preokrenu nevjernike “u neku sličnost Hrišćanske vjere” (Flečer pp. 99, 354). Umjesto da zahtjevaju od naroda pokajanje i da odustanu od svog starinskog običaja, crkvene vođe održavali su “*zamjenu* ovih neznabožačkih običaja sa Hrišćanskim jednim” (ibid., str.54). Crkve su podizane na ili blizu neznabožačkih hramova, i starodrevnim praznicima data su “Hrišćanska” imena i značenja. Gdje su neznabožačka “navika popularne odanosti svetom mjestu bile je teško da se rastavi, to je ponekad bilo moguće za crkvu da raskuži staro mjesto i da ga obnovi sa nekim Hrišćanskim značenjem” (*Ranija Crkva* Šadvik, str. 168). Veliki primjer bio je Efes, sa svojim velikim hramom Diane-jedan od čuda starog svijeta. U 431 A.D. treći crkveni zbor sastao se u Efesu i objavio Mariju “Majkom Božijom” predmet molitve i vjernosti. Zašto je Mariji data ova titula-i mnoge druge? Zašto je Efes izabran za ovu objavu?

Starinske Božice

Diana Efeska bila je boginja “koju su cijela Azija i svijet obožavali” (Djela 19:27). Diani je bilo Rimsko ime za Grčko božanstvo Artemis, “božica mjeseca i nevina i sestra sunca-boga, Apola” (*Koliers Enciklopedija*). Artemis bila je također “zaštitinica nevinosti i zaštitnica rodene djece” i boginja pomoraca, koji su donosili lijepo vrijeme i korisno putovanje (*Enciklopedija*

Britanica, 11-sto izdanje). Ona je često smatrana kao nevina i majka boginja i “Ljubavnica Životinja”. Njezin kip prikazuje mnogo-grudnu figuru noseći toranj izgled krunu. Artemis utjelovila je mnogo buduću veliku majku božiju koja je poštovana pod mnogim različitim imenima starinskog svijeta (vidite *Oksfordski Pratioc Biblije*).

Mi smo također vidjeli da “Artemis je božanstvo jako staračkog porijekla koje je preživjelo i privuklo veliku popularnost u Srednjoj Aziji i Grčkoj u Hrišćansko vrijeme kada je... mnogo njenog etos (vjere i obreda) bilo prenešeno na *Nevinu Mariju*. Obadvije figure uživaju veliku zaštitu u Efesu (*Enciklopedija Bogova*, Jordan, str. 26). Podižući crkvu Mariji u Efesu i nazivajući je “Majkom Božijom” blizu velikog hrama majke boginje Diane, Katolička crkva jednostavno je pozajmila i prisvojila starinsku tradiciju koja omogućava nove preobraćenike sa produženjem neznabožačkog obreda u “Hrišćanskom” smislu!

Odakle je ta titula “Majka Božija” i “Kraljica Neba” došlo? U centralnoj Srednjoj Aziji, više od hiljadu godina prije Rimljana, Heteji također poštivali su veliku majku božiju. Na strani brda blizu Sardia stoji velika litica isječena majki boginji kojoj su starinski pisci Homer, Ovid i Sofekles opisali kao “*Majka Bogova*, najstarija boginja od svih” (Hetejska Kraljevina, Garstang, str. 176-177). Na kipu i izrezima, ova Hetejska svetinja “preuzela je obličje boginje neba, ili Kraljice Neba, sličan izgled Astarte” (ibid., str. 114, 204-205). Astarte je bila Foeninska boginja rata, večernja zvijezda, seksualna ljubavnica i plodnost. Hram prostitucije bio je dio njenog hrama. Ona je često bila prikazivana gola “nosila je krunu kravljih rogova ugrađenu solarnom pločom”-sličnu Egipatskoj božici Isis (*Enciklopedija Bogova* str.33). Rimska armija je proširila obožavanje ove starinske Hetejske boginje kroz Evropu iz Njemačke u Britaniju zbog njezina kulta “našla je veliki naklon među vojskom” (Garstang, str 302).

Šta je sa Madonom i djetetom?

U Egiptu, Isis je poštovana kao jedna od najvećih božanstva. Ona je obično bila prikazana sjedeći na prijestolu “držeći dijete Horus... Obadvije službeno i teološki i popularno vjerovanje izjavljuje... Isis and Horus pravilna majka i sin” (*Enciklopedija Britanika* 15-to izdanje). Iz Egipta obožavanje Isis stiglo je u Grčku i Rim, gdje je ona zvana Stela Maris (zvijezda mora), poštovateljica mornara i *kraljica neba* (*Bogovi Egipćana*, Bađ, (Budge)str 218). Hram Isis jednom je “stajao na brdu Vatikana gdje sad stoji Sv. Petra” (*Neznabožci u Našem Hrišćanstvu*, Veigol, str. 128-129). Nekoliko naučnika izjavili su da je “Isis kult spotakao prikazivanje Hrišćanske Nevine Marije” (Jordan str. 137), i da je “jako očito da je ranije Hrišćanstvo dalo neka njena (Isis) svojstva Nevinoj Mariji... slikanu i kiparstvu gdje je ona predstavljena u djelu dojenja njenog djeteta Horusa formiralo je temelj Hrišćanskih figura i slika Madone i Hrista” (Budge, str. 220).

Ovaj pisac je produžio: “Mnogo od krivovjerstva ranije Hrišćanske crkve u Egiptu prouzrokovano je za opstanak ideje i vjere sa starim domaćim bogovima koji su prebačeni u Hrišćanstvo želeći da se prilagode njihovom novom vjerovanju” (ibid). U dijelu Egipta, oko 400 A.D. “Marija Nevina i Hristos uzeli su mjesto Iris i Horusa, and Božija-majka, ili majka božija, nije više bila Iris, već Marija” (ibid str. 221). Eto tako je vjerovanje u Mariju postalo dio takozvanog Hrišćanstva. To se uvuklo u raniju crkvu sa navalom nominalnih obraćenika koji su donjeli njihovu odanost majki boginji-i njenu titulu-s njima.

Bibliski Povez

U Bibliji čitamo da se stari Izrailj-ubrajajući Solomona-odvojili od Boga i služili su Valu i Astarotama (Sudijama 2:11-13; 10:6; 1. Carevima 11:1-11) čiji su obredi sadržavali hramske prostitucije (2. Carevima 23:6-7). Biblija govori o ženskim tkanim zastiračima za kipove ovih boginja koje su bile postavljene u hram Boži (2. Carevima 21:1-7; 23:6-7). Istoričari komentarišu da je “Asera velika majka božica iz Hanana, poznata kao gospa Asera Morska” (Jordan str. 30-31). Naučnici također povezuju Astoretu sa Babilonskog božicom Ištra, Feonicianska Astarte i Grčka Afrodite-plodnosti boginja čije obožavanje također obuhvaća hramsku prostituciju (vidi

Oxford Kompanion Biblije). Istra je bila jako važna u srednjem Istoku-specijalno Babilonu i Nineviji. Ona je bila boginja rata i seksualna ljubavnica. Ona se zvala “Kraljica Svemira” i “gospom svijeta”, “podkroviteljica prostitucije” (Nova Enciklopedija Britanika). Njen kult, koji je obuhvaćao hram prostitucije, bio je jako proširen i popularan (ibid). Istra je također bila poštovana kao Inan boginja ljubavi i rata, i zvana je “Kraljicom Neba” (*Riječnik Bogova i Božica, Davola i Demona*, Luker). Druga Hananska i Foenicijska boginja bila je Anat, plodnosti boginja i sestra Vala i ćerka sunca boga. Ona se zvala “Gospa Planina...majka bogova... kraljica neba... nevina Anat” (Jordan, str. 18-19). Biblija i istorija jasno pokazuju da je Izrailj i ranija crkva prihvatili obožavanje majke boginje, podpuno sa njezinom titulom, od njihovih neznabožičkih susjeda. Što to sve ima s nama danas, i zašto je to važno?

Upozorenje Ignorisano

Kad je Bog izveo Izrailj iz Egipta, On im je zapovjedio: “ne gradi sebi lika rezana...nemoj im se klanjati niti im služiti... ne gredi sebi idola (2. Mojsijeva 20:4-5; 3. Mojsijeva 26:1). Ipak oni su uskoro počeli da obožavaju zlatno tele, i bili su kažnjeni za to (2. Mojsijeva 32). Izrailju je također bilo naređeno da ne prihvaćaju neznabožičku vjeru koju Bog smatra odvratnom. “Ne čini tako Gospodu Bogu svojem” (5. Mojsijeva 12:29-32; 17:9-13). Ipak, ova upozorenja postepeno su ignorisana kad je Izrailj odpočeo da služi Vala i Aštoret-majku boginju Hananaca, njihovu “kraljicu neba”. Za ovaj grijeh-obuhvaćajući običaj ljubeći njen idol (vidi Osija 13:2) Izrailj je podigao gnjev Božiju i odvedeni su u ropstvo Asirsko!

Narod Judeje učinio je istu grešku. Oni su prouzrokovali Božiji gnjev kada su oni “kadili kraljici neba i naljevali piće prinešeno njoj... (i pravili) su kolače za nju, da joj služe” (vidi Jeremija 7:18; 44:19). Lik kome su oni služili kao kraljici neba bila je Babilonska boginja Ištar. Obredi su bili kao “plakanje za Tamuza” (mrtvi muž Iđtar) i “obožavanje sunca prema istoku” (Ezekilja 8:10-18). - običaj koji i danas postoji praveći vruć krst na kifli i održavanje sunčanog uranka služu na Uskrs.

Izrailjevi idoli bili su okićeni sa dragocjenostima, obučeni u robu i postavljeni u hramove isto kao neznabožički bogovi Babilona (Jezekilja 16:16-25). Izmišljene knjige Baruha (u Rimsko Katoličkom prevodu Biblije) upozorava Izrailj da ne slijede neznabožičke Babilonske običaje obožavanja bogova napravljene od zlata, srebra i kamena, imajući “zlatnu krunu na njihovim glavama... (i) ne mogu govoriti” i koji se nose na ramenima ljudskim (Baruh 6:3-9)-ipak ovo je baš kako se Marija poštuje danas.

Biblija govori da ovo nije obična stvar u Božim očima, već *odvratnost* na koju Bog mrzi. Narod Jude ostao je 70 godina u ropstvu u Babilonu kao kazna za njeno idolopoklonstvo. Vođe u ranijoj crkvi koji su dozvolili narodu da produže svoju neznabožičku tradiciju pod novim “Krišćanskim” imenom jednostavno slijede ovo isto pogrešno shvatanje koje ignoriše jasno biblijsko upustvo. Biblija upozorave narode koji slijede ove običaje-prihvaćajući neznabožičke običaje-proći će istim putom (vidi Jeremija 16:10-13).

Ozbiljna Budućnost

Šta je iza sadašnjeg isticanja Nevine Marije? Zašto to napreduje, i gdje to vodi? Biblijsko proročanstvo otkriva da pred sam dolazak Isusa Hrista, “zvijerina sila” sastavljena od deset nacija pojaviće se u Evropi iz pepela straog Rima (i “Sveto Rimsko”) Carstvo (vidi Danilo 2, 7; Otkrivenje 13, 17-18). To ujedinjenje će biti *jašeno od žene* -bogate i moćne crkve-opisane kao kraljica čiji korjen potječe iz Babilona, i majka kurvama (druge krivo zavedene crkve) koja je opila svijet sa svojom lažnom doktrinom (vidi Otkrivenje 18:7; 17:1-6). Ova žena-zvana “ćerka Babilona” i “gospa Carstvima”-tvrdiće da je jedan prava crkva, govoreći: “Ja sam i pored mene

nema druge”. Ona će povesti kraj-vremena pokret da donese njenu “odvojenu djecu” nazad k “majki” crkvi (Isaia 47:8-9; Otkrivenje 18:7-8).

Obožavanje “Kraljice Neba” snabdjeće “zajednički teren” da ujedini narode i vjeru svijeta, u pokušaju da donese mir čovječanstvu. Mnogi narodi u Staroj Evropi posvećeni su Mariji: Ukrajinski i Mađarski narod kratko poslije 1000 A. D, i Engleska kao Marina “Prćija” u 1381. U 1600, Austrija, Francuska, Poljska, Španija i Portugalija i njihove kolonije bile su posvećene Mariji (vidi *Žena Jaši na Zvijeri*, Hunt, str. 457). U 1996, Papa Jovan II imenovao je hram Naše Gospe Evropske (postavljena u Gilbertalu u 1309 od kralja Ferdinanda IV Španije) kao “moćni simbol” za ujedinjenje Evrope i “mjesto gdje će, pod zaštitom Marije, ljudska familija biti približena kao nikad u bratsko jedinstvo i mirni opstanak”. Ovaj hram nije daleko od pećine na Gilbertalu gdje su Foenicijanski pomorci postavili hram Astarte, Kraljici Neba, sedam vjekova prije Hrista.

Nova Evropa preplavljena je sa Marinim simbolima. Zastava Evropske Unije prsten od 12 zlatnih zvijezda na plavoj pozadini-izvučena je iz slike Madone sa 12 zvijezda koje su joj oko glave. U katedrali u Strasborgu, Francuska (sjedište Evropskog Parlamenta), obojani stakleni prozori-označavaju “prozor Evrope”-prikazuje Madonu i dijete sa kružnicom od 12 zvijezda i polumjesecom na krajevima. 5 Maj izabran je kao “Evropski Dan”-također tad je praznički dan Naše Gospe Evrope u Gilbratalu.

Katoličke vođe shvaćaju svjetsku mogućnost majke boginje. Skorom 40 godina u nazad, Biskup Fulton J. Šin preokretaj Islam u Hrišćanstvo “kroz poziv muslimana da poštuju Majku Božiju” (vidite Hunt, str. 458). Šin je istakao da je Muhamed imao ćerku po imenu Fatima, da je Blagoslovena Nevina se pojavila u Portugalskom selu Fatima i onda, kad se kip Naše Gospe Fatime istakne u Muslimanskim zemljama, hiljadama dođu da poštuju njen lik. Hram Naše Gospe Fatime također se podiže u Rusiji-tvrdo mjesto pravoslavne Crkve i dom velikog broja Muslimanskog stanovništva-olakšanja za povratak mnogih Rusa u “pravu” vjeru.

Žena Madona također se pojavila ženi koja je odbacila patriarhalski okus tradicije Hrišćanstva, i Novog Doba koji obožavaju “Majku Zemlje”. Povećana česta izjava prikazivanja jedne koja sebe zove “Gospa svih Naroda” i rastuće Katoličko isticanje na Mariju kao “Kraljicu Neba” podudara se dobro sa nastojanjem da se vjere svijeta ujedine.

Obožavanje Madone je značajna nit koji povezuje strainsko obožavanje Semiramisa u Babilonu, i majke boginje Egipta, Grčke i Rima, u moderno poštovanje Nevine Marije. To nije bibliško vršenje koje je obično osuđeno u Zapisima. Obožavanje majke boginje ovladalo je starinskim svijetom i igralo je glavnu ulogu u privlačenju Neznabožaca k ranijoj crkvi. Biblija otkriva da odanost “Blagoslovenoj Nevinoj”, “Gospi Svih Naroda” “Kraljici Neba” i “Kraljici Svemira” odigraće važnu ulogu u glavnom događaju koje će se ispuniti u kraj vremena proročanstva. Sad već posmatramo te događaje kako uzimaju mjesto danas.